

The effect of the quality of school life on the Academic Buoyancy of students with the mediating role of academic support and school atmosphere

Majid moradimoghadam ¹, Morteza badri²

1. Master of Educational Management, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Semnan University
2. PhD in Educational Management,, University of Tehran. Tehran. I.R. Iran

*Corresponding Author: **Majid moradimoghadam**, E-mail: majidmoradi136@gmail.com

Abstract

Background and Aim: Academic Buoyancy is one of the positive structures of psychology that researchers have paid attention to in the field of education, and attention to the psychological, emotional, and academic components affecting it is becoming more widespread day by day. The purpose of this research is to investigate. The mediating role of academic support and school atmosphere in the relationship between the quality of life at school and the Academic Buoyancy of middle school students in the academic year 1401-02.

Methods: The current research is applied according to its purpose, and according to the method of data collection, it is a descriptive-correlation type of research. The statistical population includes all secondary school students of Shirvan city (1500 people). The participants were 280 high school students who were selected using cluster random sampling method and Cochran's formula. All of them completed the relevant questionnaires. Data were analyzed with structural equation model using LISREL software.

Results: The findings showed that there is a positive and significant relationship between quality of life in school, academic support, school atmosphere Academic Buoyancy of secondary school students. The quality of life in school has a positive and significant effect(0/32) on the academic vitality of students, and the quality of life in school, through the mediation of academic support and school atmosphere, has an indirect and significant effect on the academic vitality of students.

Conclusion: In order to increase the Academic Buoyancy of students, schools should try to improve the quality of life in the school and increase as much as possible academic support and make the school atmosphere positive.

Keywords: quality of life at school, academic support, school atmosphere, academic vitality

DOI: 10.22098/PBEO.2023.13861.1032

Received: 2023/10/23

Accepted: 2024/01/08

تأثیر کیفیت زندگی مدرسه بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان با نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو مدرسه

مجید مرادی مقدم^۱، مرتضی بدری^۲

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه سمنان

۲. دانش آموخته دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران،

* نویسنده مسئول: مجید مرادی مقدم رایانامه: E-mail: majidmoradi136@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: رشد سرزندگی تحصیلی، یکی از سازه‌های مثبت روانشناسی است که پژوهشگران در حوزه تحصیلی به آن توجه داشته‌اند و توجه به مولفه‌های روان شناختی، هیجانی و تحصیلی موثر بر آن روزه روز گسترده تر می‌شود. هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو مدرسه در رابطه کیفیت زندگی در مدرسه با سرزندگی تحصیلی دانش آموزان دوره متوسط در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۰۲ می‌باشد.

روش: پژوهش حاضر با توجه به هدف، کاربردی و با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی - همبستگی محسوب می‌شود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دوره متوسطه شهرستان شیروان (۱۵۰۰ نفر) می‌باشد. شرکت کنندگان ۲۸۰ نفر از دانش آموزان دوره متوسطه بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای و فرمول کوکران انتخاب شدند. همه آن‌ها پرسشنامه‌های مربوطه را تکمیل کردند. داده‌ها با مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و LISREL تحلیل شدند.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که بین کیفیت زندگی در مدرسه، حمایت تحصیلی، جو مدرسه و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان دوره متوسطه رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان اثر مثبت و معناداری (۰/۳۲) دارد و کیفیت زندگی در مدرسه با میانجی‌گری حمایت تحصیلی و جو مدرسه، اثر غیرمستقیم و معناداری بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان ایفا می‌کند.

نتیجه‌گیری: مدارس باید جهت افزایش سرزندگی تحصیلی دانش آموزان سعی در بهبود کیفیت زندگی در مدرسه و افزایش هر چه بیشتر حمایت تحصیلی و مثبت نمودن جو مدرسه باشند.

واژه‌های کلیدی: کیفیت زندگی کاری، معلمان، روش سلسله مراتبی، جنسیت

DOI: 10.22098/PBEO.2023.13861.1032

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۱۸

مقدمه

دوره دبیرستان به دلیل عوامل استرسزای زیادی همچون انجام بهتر تکالیف، نگرانی درباره نمرات و برنامه‌های آینده زندگی (جاگودیکس و همکاران؛ ۲۰۲۳؛ هوفرچر و همکاران؛ ۲۰۲۱؛ کاه و همکاران؛ ۲۰۱۱)، از اهمیت خاصی برخوردار است. در این دوره، دانش‌آموزان وارد مرحله نوجوانی می‌گردند که یک مرحله مهم در یادگیری و سازگاری است و با تغییرات متعددی در جسم، ذهن، سطوح شناختی و اجتماعی همراه می‌شوند. یکی از جنبه‌های سازگاری دانش‌آموزان با این تغییرات، فشارها و چالش‌های تحصیلی که همواره مورد توجه روانشناسان تربیتی و پژوهشگران علوم تربیتی قرار گرفته است، "سرزندگی تحصیلی"^۱ است (پوتواین و همکاران؛ ۲۰۲۳ و ون دوجین و همکاران؛ ۲۰۱۱). سرزندگی تحصیلی به پاسخ مثبت و انطباقی دانش‌آموزان با انواع چالش‌ها و موانعی که در عرصه مداوم و جاری تحصیلی تجربه می‌کنند اشاره دارد (پوتواین و همکاران؛ ۲۰۲۳؛ لی، دوان و لیو؛ ۲۰۲۳؛ مارتین و همکاران؛ ۲۰۱۳؛ مارتین و مارش؛ ۲۰۰۸؛ پوتواین و همکاران؛ ۲۰۱۲). مفهوم سرزندگی تحصیلی به واسطه علاقه پژوهشگران به مطالعه توانایی‌هایی که دانش‌آموزان نیاز دارند برای مقابله با تجربه‌ها و فشارها و چالش‌های روزانه تحصیلی خود در مدرسه به کار بگیرند ایجاد شده است (کیانی و کریمیان پور، ۱۳۹۸) بر اساس مطالعات صورت گرفته، سرزندگی تحصیلی با انگیزه پیشرفت و بهزیستی در دوران بلوغ رابطه دارد. همچنین در دانش‌آموزان دبیرستانی سرزندگی تحصیلی پیش‌بینی کننده قوی برای اشتیاق تحصیلی بیشتر می‌باشد. (مارتین، ۲۰۱۸).

به صورت کلی با توجه به اهمیت سرزندگی تحصیلی و اینکه دانش‌آموزان بیشتر اوقات روزانه خود را در محیط‌های تحصیلی سپری می‌کنند، لازم است تا پیشایندها و عوامل تأثیرگذار بر روی ظرفیت دانش‌آموزان در برخورد با چالش‌های تحصیلی که موجب سرزندگی تحصیلی است شناسایی شوند (هیرونن و همکاران؛ ۲۰۱۹؛ کیانی و کریمیان پور، ۱۳۹۸) در طی پژوهش‌های گذشته تعدادی از عوامل انگیزشی از جمله اعتماد به نفس (ارزیابی شده به واسطه خود کارآمدی بالا)، هماهنگی (برنامه‌ریزی بالا)، تعهد (پشتکار بالا)، آرامش (اضطراب کم) از عوامل تأثیرگذار بر سرزندگی تحصیلی گزارش شده‌اند همچنین بیان شده است که تا حدی سرزندگی تحصیلی قبلی بر سرزندگی تحصیلی بعدی نیز تأثیرگذار است (کریتیکیو و جیو وازالیس؛ ۲۰۲۲).

1. Jagodics et al

2. Hoferichter, Hirvonen, & Kiuru

3. Kuh, Kinzie, Schuh, & Whitt

4. Academic Buoyancy

5. Putwain et al

6. van Duijn, von Rosenstiel, Schats, Smallenbroek, & Dahmen

7. Putwain et al

8. Li, Duan & Liu

9. Martin, Ginns, Brackett, Malmberg, & Hall,

1. Martin & Marsh

1. Putwain, Connors, Symes, & Douglas-Osborn

1. Hirvonen, Yli-Kivistö, Putwain, Ahonen, & Kiuru

1. Kritikou, & Giovazolias

با توجه به پژوهش انجام شده در سال های اخیر یکی از متغیرهای مهم تأثیر گزار بر روی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان کیفیت زندگی در مدرسه است (هوفرچیر و همکاران، ۲۰۲۱؛ فتحی و جمال آبادی، ۱۳۹۶). به دنبال افزایش علاقه به شناخت از نقش مهمی که رفاه در مدرسه در پرورش یادگیری و رضایت دانش آموزان دارد (کینگ و همکاران، ۲۰۱۶)، این متغیر به عنوان یک نقطه قوت روانی که به موضوع ارتقاء آموزش مثبت و تحریک احساسات مثبت دانش آموزان در مدرسه اشاره دارد بیان گردید چون که هر دانش آموز بیش از هزاران ساعت از عمر خود را در مدرسه با سایر همسالان و معلمان می گذراند (هاتی، ۲۰۰۸) کیفیت زندگی در مدرسه به معنای بهزیستی و رضایت کلی دانش آموزان از تجربه های مثبت و منفی می باشد که در مدرسه کسب می کنند (بیدزن بلوما و همکاران، ۲۰۲۰ و گو، چانگ و سولمن، ۲۰۱۶) و به صورت کلی مفهومی است که بر جنبه های رسمی و غیررسمی فرآیند مدرسه مؤثر است و تحت تأثیر اجتماع، تجارب افراد و روابط با همسالان قرار دارد (بوله و همکاران، ۲۰۲۱). پژوهش ها نشان داده است که دانش آموزانی که از کیفیت زندگی در مدرسه خود رضایت بیشتری داشته اند، سخت کوش تر بوده اند و همواره پیام های مثبتی نیز از معلمان و والدین خود دریافت کرده اند (ثین، ۲۰۲۰)؛ که همین امر خود دلیلی بر سرزندگی تحصیلی بیشتر دانش آموزان است.

یکی از متغیرهایی که می تواند در رابطه کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی نقش میانجی را داشته باشد، جو مدرسه است (هوفرچیر و همکاران، ۲۰۲۱؛ دهقانی زاده و حسین چاری، ۱۳۹۱) بخشی و فولاد چنگ، ۱۳۹۷ در پژوهش های خود بیان داشته اند که جو مدرسه می تواند بر روی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان تأثیر گذار باشد و همچنین ابراهیمی ۱۳۹۴؛ معروفی و محمدی، ۱۳۹۸ در پژوهش هایی که انجام داده اند بیان کرده اند که جو مدرسه و کیفیت زندگی در مدرسه با یکدیگر همبستگی مثبتی دارند. توجه به جو مدرسه در تمامی نظام های آموزشی اهمیت مضاعف دارد، زیرا این نظام ها با گروهی کثیر از فراگیران در تماس هستند و جو حاکم بر آن ها بر تجارب یادگیری و شخصیت آنان اثر می گذارد. اهمیت نقش مدرسه در فرآیند رشد روانی و اجتماعی و شیوه زندگی نوجوانان در پژوهش های مختلف مورد تأیید قرار گرفته است (وو و ژانگ، ۲۰۲۳). همه پژوهشگران معتقدند که مدارس محیط های اجتماعی بزرگی هستند که یادگیری در آن ها هم در درون و هم در بیرون کلاس درس رخ می دهد (اسچرمن، ۲۰۰۶). ابعاد کلیدی جو مدرسه شامل ایمنی، شیوه های آموزشی، روابط اجتماعی، امکانات و ارتباطات مدرسه است (کرنی و همکاران، ۲۰۲۰).

¹.King, Caleon, Tan, & Ye

².Hattie

³.Bidzan-Bluma et al

⁴.Gu, Chang, & Solmon

⁵.Thien

⁶.Wu & Zhang

⁷.Scherman

⁸.Kearney, Sanmartín, & González

جو مدرسه به صورت کلی کمک می کند به بهبود سازگاری اجتماعی هیجانی و تحصیلی نوجوانان در مدرسه همچنین پژوهش ها در رابطه با جو مدرسه بیانگر این هستند که جو مدرسه با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ارتباط مثبتی دارد به خصوص در دانش آموزانی که دارای زمینه ها اقتصادی و اجتماعی پایین تری هستند (برکویتز و همکاران، ۲۰۱۷) از این نتایج می توان این گونه استنباط کرد که این متغیر می تواند بر روی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان تأثیر گذار باشد. در واقع جو مدرسه مثبت سبب کاهش خروجی های رفتاری منفی در مدرسه مثل ترک تحصیل، غیبت، تعلیق، مشکلات انضباطی، قلدری و سایر رفتارهای مخرب می گردد (کوتسیربا و همکاران، ۲۰۱۵). همچنین جو مثبت مدرسه با افزایش رضایت بقاء، کارایی، بهره وری و همچنین فرسودگی شغلی کمتر در معلمان یک مدرسه ارتباط دارد (برکویتز و همکاران، ۲۰۱۷) که همین رضایت سبب تأثیرات مثبتی نیز بر روی دانش آموزان خواهد شد.

طبق پژوهش های انجام شده جو مدرسه عامل پیش بینی کننده مهمی در زمینه احساسات، عواطف و پیامدهای رفتاری دانش آموزان است. ادراک جو مدرسه به نحوه تعامل افراد در مدرسه و تعامل آن ها با عوامل ساختاری مانند تخصیص منابع، اندازه کلاس، نحوه گروه بندی دانش آموزان با یکدیگر و روابط با معلمان و سایر دانش آموزان وابسته است. مدارسی که با تعاملات ایمن، حمایتی و فراگیر مشخص می شوند بهتر می توانند راهبردهای آموزشی مؤثر اتخاذ کنند که می تواند شایستگی های اجتماع و هیجانی دانش آموزان را تقویت کند و راهبردهای پیشگیرانه برای کاهش قلدری، آزار و اذیت و خشونت به اجرا درآورد (برگ و همکاران، ۲۰۱۷).

به طور کلی اهمیت جو مدرسه برای کودکان و نوجوانان و همچنین خروجی های رفتاری و آموزشی آن بیانگر این است که این سازه نیاز به اندازه گیری های دقیق و بررسی های عوامل مؤثر بر آن را در مدرسه دارد (گرین و یانگ، ۲۰۱۵). متغیر بعدی که می تواند در این مدل نقش میانجی را داشته باشد حمایت تحصیلی است (هوفریچر و همکاران، ۲۰۲۱) فتحی و جمال آبادی (۱۳۹۶) و مرادی و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهش هایی به رابطه حمایت تحصیلی و اجتماعی و سرزندگی تحصیلی پرداخته اند که نتایج آن ها بیانگر رابطه مثبت بین این دو متغیر است. همچنین چوی و چان، ۲۰۱۷؛ نلسون و همکاران، ۲۰۱۷؛ صدوقی و غفاری، ۱۳۹۷ در پژوهش های خود بیان داشته اند که حمایت تحصیلی و کیفیت زندگی در مدرسه ارتباط مثبت دارند.

حمایت تحصیلی فراهم کردن هر منبعی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم سبب افزایش میزان تمایل یادگیرنده به یادگیری و پیشرفت تحصیلی باشد (هاروارد، ۲۰۱۸). ونتزل و همکاران (۲۰۱۰) معتقدند که موضوع حمایت تحصیلی از دانش آموزان یک موضوع چندبعدی است. نقش معلم-دانش آموزان، معلم والدین و والدین-همسالان، از حمایت تحصیلی ترکیب هایی فراهم

¹.Berkowitz, Moore, Astor, & Benbenishty

².Kutsyruba, Klinger, & Hussain

³.Green & Yang

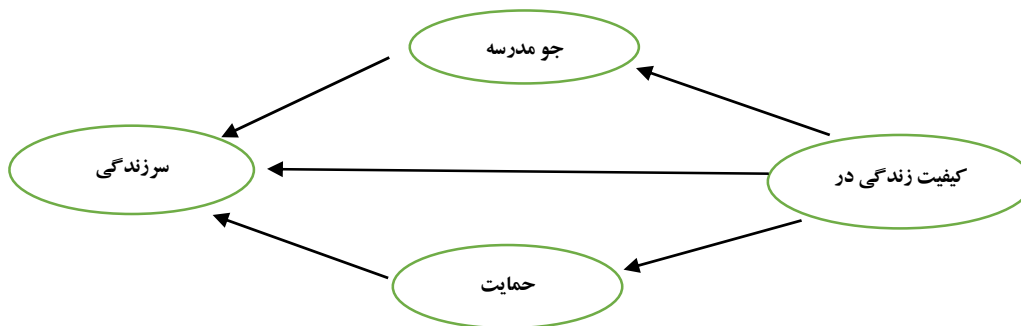
⁴.Nlsoen, Winfield-Thomas, & Lew

⁵.Howard

می‌نماید که هریک به‌تنهایی و در ارتباط با یکدیگر نقش مهمی در کیفیت و کمیت فعالیت‌های تحصیلی دانش‌آموزان ایفا می‌کنند (کامرفورد و همکاران، ۲۰۱۵). بر این اساس حمایت تحصیلی تنها محدود به فعالیت‌های معلم در کلاس نیست، بلکه گروه همسالان و هر یک از والدین و افراد درون مدرسه می‌توانند به‌گونه‌ای یک منبع حمایتی برای دانش‌آموز محسوب شوند (تویوکاوا و تویوکاوا، ۲۰۱۹) به همین خاطر، در دوران نوجوانی که مهم‌ترین وظیفه افراد انجام موفقیت‌آمیز فعالیت‌های تحصیلی است حمایت تحصیلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌گردد (آزادی و فولاد چنگ، ۱۳۹۸) همچنین شواهد پژوهشی نشان می‌دهند افرادی که از حمایت تحصیلی برخوردارند، عملکرد تحصیلی بهتری دارند (زاندر و همکاران، ۲۰۱۸).

بر این اساس، پژوهش حاضر با توجه به این مهم که یکی از مشکلات مهم نظام‌های آموزشی میزان پایین بودن سرزندگی تحصیلی و متعاقب آن افت تحصیلی است که با اتلاف هزینه‌های جاری، سرخوردگی و از دست رفتن روحیه فراگیران سبب خسارات زیادی به فراگیران و جامعه می‌گردد به بررسی مکانیزم اثرگذاری کیفیت زندگی در سرزندگی تحصیلی دانش‌آموزان پرداخته است و به این مسئله نیز پاسخ داده است که آیا بین کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی با در نظر گرفتن نقش واسطه‌ای جو مدرسه و حمایت تحصیلی رابطه ساختاری وجود دارد؟ به بیان دیگر آیا حمایت تحصیلی و جو مدرسه در رابطه بین کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی نقش واسطه‌ای دارند؟ به صورت کلی اهمیت پژوهش حاضر به این دلیل است که به بررسی نقش حمایت تحصیلی و جو مدرسه در رابطه کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی دانش‌آموزان در دوره دبیرستان پرداخته است، سازه‌هایی که به راحتی قابل آموزش و بهبود هستند و اگرچه در سایر پژوهش به بررسی جداگانه این متغیرها پرداخته شده است ولی در این پژوهش رابطه این متغیرها به صورت یکجا و تحت یک مدل مورد بررسی قرار گرفته است که در سایر پژوهش‌ها انجام نشده است.

مدل مفهومی پژوهش در شکل ۱ ارائه شده است.

شکل (۱) مدل مفهومی پژوهش نقش میانجی جو مدرسه و حمایت تحصیلی در رابطه کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی

¹.Toyokawa & Toyokawa

².Zander, Brouwer, Jansen, Crayen, & Hannover

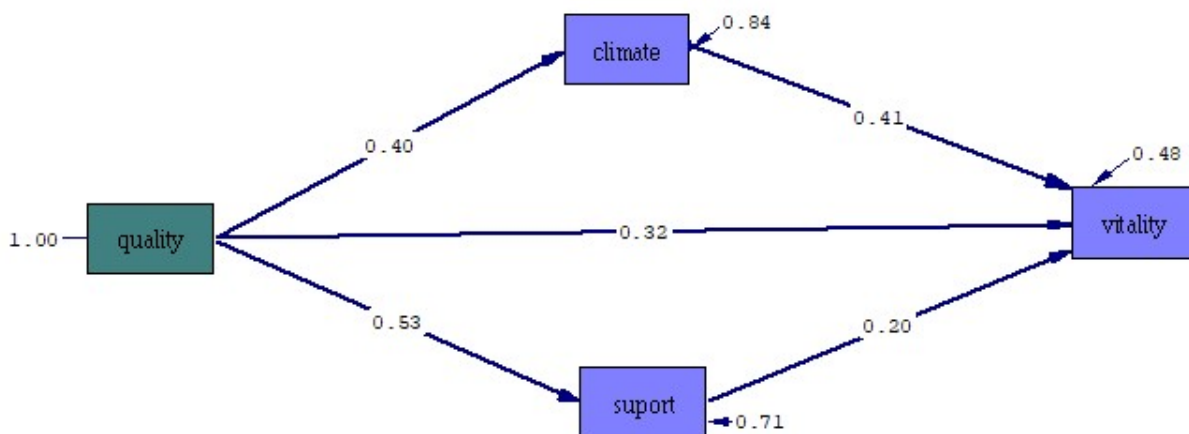
روش

مطالعه حاضر از نظر هدف کاربردی و با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش شامل همه دانش آموزان متوسطه دوم به تعداد ۱۵۰۰ نفر در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱ بودند که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به حجم ۲۸۰ نفر انتخاب شد. حجم نمونه پژوهش بر اساس فرمول کوکران محاسبه شده است. در این پژوهش از چهار پرسشنامه استاندارد استفاده شده است که به ترتیب پرسشنامه کیفیت زندگی در مدرسه است که توسط سلطانی شال و همکاران (۱۳۹۰) روایی همگرایی این پرسشنامه با بررسی همبستگی آن با پرسشنامه‌های خودکارآمدی عمومی و مقیاس سازگاری نوجوانان محاسبه و تائید گردیده است؛ که مشتمل بر ۳۹ گویه می‌باشد و به صورت طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) درجه‌بندی شده است. پرسشنامه کیفیت زندگی در مدرسه مشتمل بر زیر مقیاس‌های رضایت عمومی؛ عواطف منفی؛ رابطه با معلم، فرصت، پیشرفت، ماجراجویی و انسجام اجتماعی می‌باشد. اعتبار این مقیاس توسط محقق به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه شده است.

پرسشنامه بعدی سرزندگی تحصیلی است که حسین چاری و دهقانی زاده در سال ۱۳۹۱ با الگوگیری از مقیاس سرزندگی تحصیلی مارتین و مارش-۲۰۰۶ که چهار گویه داشت توسعه دادند و به صورت طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) ایجاد کردند. اعتبار این مقیاس توسط محقق به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ محاسبه شده است. پرسشنامه دیگر پرسشنامه جو مدرسه امام قلی وند، کدیور و پاشا شریفی است که در سال ۱۳۹۷ آن را با ۳۸ گویه با ترجمه و بومی کردن مقیاس جو مدرسه لی و همکاران (۲۰۱۷) که به صورت طیف لیکرت شش‌درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۶) درجه‌بندی شده بود ایجاد کردند. اعتبار این مقیاس توسط محقق به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۹ محاسبه شده است. آخرین پرسشنامه نیز پرسشنامه حمایت تحصیلی ساندز و پلاکت ۲۰۰۵ است که مشتمل بر ۲۴ گویه می‌باشد و به صورت طیف لیکرت چهاردرجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۴) درجه‌بندی شده است. پرسشنامه حمایت تحصیلی مشتمل بر زیر مقیاس‌های حمایت تحصیلی دوستان؛ حمایت تحصیلی پدر؛ حمایت تحصیلی مادر، حمایت تحصیلی معلم می‌باشد. اعتبار این مقیاس توسط محقق به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ محاسبه شده است.

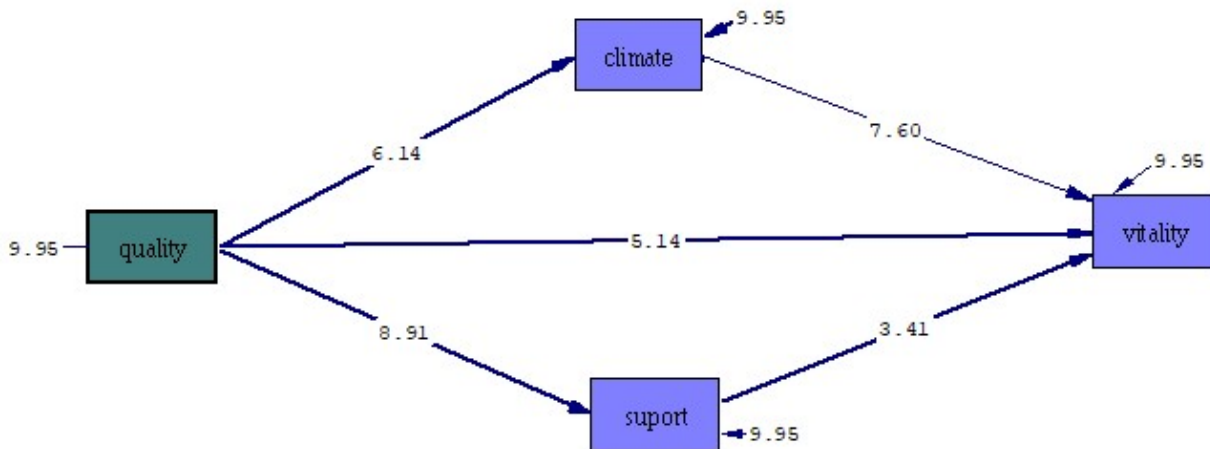
جدول (۱) میانگین، انحراف استاندارد و ضریب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)
۱. کیفیت زندگی در مدرسه	۴/۰۸	۰/۴۸	-			
۲. جو مدرسه	۴/۰۴	۰/۶۱	۰/۳۹۲**	-		
۳. حمایت تحصیلی	۳/۸۷	۰/۴۵	۰/۵۴۵**	۰/۵۳۷**	-	
۴. سرزندگی تحصیلی	۳/۹۰	۰/۵۶	۰/۵۵۶**	۰/۶۰۶**	۰/۵۷۷**	-

Chi-Square=3.73, df=2, P-value=0.06545, RMSEA=0.066

شکل ۲. مدل نهایی اثر کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی با میانجی گری جو مدرسه و حمایت تحصیلی
*ضرایب استاندارد گزارش شده اند

Chi-Square=3.73, df=2, P-value=0.06545, RMSEA=0.066

شکل ۳. مدل نهایی اثر کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی با میانجی گری جو مدرسه و حمایت تحصیلی
*ضرایب معنادار گزارش شده اند

جدول ۲. شاخص های برازندگی مدل نهایی

شاخص دامنه مورد قبول مقدار نتیجه

X ²	≥ ۰/۰۵P	۳/۷۳	تائید
Df	-	۲	-
X ² /df	۳-۵	۱/۸۶	تائید
RMSEA	≤ ۰/۰۸RMSEA	۰/۰۶۶	تائید
GFI	≥ ۰/۹۰GFI	۰/۹۰	تائید
NFI	≥ ۰/۹۰NFI	۰/۹۷	تائید
CFI	≥ ۰/۹۰CFI	۰/۹۷	تائید
IFI	≥ ۰/۹۰IFI	۰/۹۶	تائید

جدول ۳. اثر مستقیم، غیرمستقیم و کل اثر کیفیت زندگی در مدرسه با سرزندگی تحصیلی با میانجی گری جو مدرسه و حمایت تحصیلی

اثر	مسیر	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل
برون زاد بر	کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی	۰/۳۲**	۰/۳۰**	۰/۶۲**
درون زاد	کیفیت زندگی در مدرسه بر جو مدرسه	۰/۴۰**	-	۰/۴۰**
	کیفیت زندگی در مدرسه بر حمایت تحصیلی	۰/۵۳**	-	۰/۵۳**
درون زاد بر	جو مدرسه بر سرزندگی تحصیلی	۰/۴۱**	-	۰/۴۱**
درون زاد	حمایت تحصیلی بر سرزندگی تحصیلی	۰/۲۰**	-	۰/۲۰**
اثر غیرمستقیم	کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی با میانجی جو مدرسه	-	۰/۱۶۴**	۰/۱۶۴**
	کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی با میانجی حمایت تحصیلی	-	۰/۱۰۶*	۰/۱۰۶*

*P<۰/۰۰۱ **P<۰/۰۰۱

نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو تحصیلی در بین متغیرهای کیفیت زندگی در مدرسه و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان بود. نتایج تحلیل حاکی از ارتباط مثبت و مستقیم کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان با نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو تحصیلی بود؛ بنابراین فرضیه اول و اصلی این پژوهش یعنی بررسی نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو تحصیلی در رابطه ساختاری کیفیت زندگی کاری و سرزندگی تحصیلی تأیید می شود که بیان کننده این مطلب است که مدارس باید جهت افزایش سرزندگی تحصیلی دانش آموزان سعی در بهبود کیفیت زندگی در مدرسه و افزایش هر چه بیشتر حمایت تحصیلی و جو مدرسه در جهت مثبت باشند، در تبیین این نتایج می توان بیان کرد که چون کیفیت گذران زندگی در مدرسه به دلیل طولانی بودن حضور دانش آموزان در این مکان از اهمیت ویژه ای برخوردار است (هاتی،

۲۰۰۸) و این افزایش کیفیت بر رضایت دانش آموزان و سخت کوشی آن‌ها مؤثر است که همین موارد سبب دریافت پیام‌های مثبت از جانب معلمان و والدین می‌گردد (اپستاین و همکاران، ۲۰۲۰) و این پیام‌های مثبت خود سبب احساس حمایت تحصیلی بیشتر در نزد دانش آموزان و به همین نسبت بهبود جو مدرسه در جهت مثبت می‌شود، تمامی این موارد مثبت در افزایش احساس سرزندگی تحصیلی دانش آموزان مؤثر است، این نتایج با نتایج پژوهش‌های (هفریچتر و همکاران، ۲۰۲۱؛ چای و چون، ۲۰۱۷؛ نلسون و همکاران ۲۰۱۷؛ صدوقی و غفوری، ۱۳۹۷؛ فتحی و جمال‌آبادی، ۱۳۹۶) هم‌راستا می‌باشد.

فرضیه دوم این پژوهش بررسی نقش کیفیت زندگی در مدرسه در پیش‌بینی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان است که یافته‌های پژوهش نشان‌دهنده رابطه مثبت معنادار بین این دو متغیر است که با پژوهش‌های (ثین، ۲۰۲۰؛ میلر و همکاران، ۲۰۱۳؛ فارر و همکاران، ۲۰۰۹؛ کیانی و کریمیان پور، ۱۳۹۸) هم‌راستا می‌باشد. در تائید این فرضیه می‌توان بیان داشت که کیفیت زندگی در مدرسه با احساس تعلق به مدرسه، مشارکت بیشتر در تکالیف و امور مدرسه، انگیزه بالای فراگیری مطالب درسی، نگرش مثبت نسبت به مدرسه و رابطه صمیمی‌تر و بهتر دانش آموزان با معلم و سایر همسالان و سلامت جسمی و روانی بهینه همراه است (فتحی و جمال‌آبادی ۱۳۹۶) که این عوامل می‌تواند بر احساس سرزندگی تحصیلی دانش آموزان مؤثر باشد، در واقع کیفیت بالای زندگی در مدرسه باعث می‌شود که بسیاری از خصوصیات و ویژگی‌های که منجر به افزایش توانمندی و کاهش آسیب‌پذیری می‌شود در دانش آموزان ارتقا پیدا کند و عملکرد دانش آموزان در مواجهه با مشکلات و چالش‌های تحصیلی بهبود پیدا کند؛ که این عوامل سبب می‌گردند تا دانش آموزان به این باور و توانایی برسند که سرزندگی تحصیلی بیشتری را تجربه کنند (میلر و همکاران، ۲۰۱۳).

فرضیه سوم این پژوهش بررسی نقش کیفیت زندگی در مدرسه در پیش‌بینی حمایت تحصیلی است که یافته‌های پژوهش نشان‌دهنده رابطه مثبت معنادار بین این دو متغیر است که با پژوهش‌های (نلسون و همکاران، ۲۰۱۷؛ چوی و چان، ۲۰۱۷) هم‌راستا می‌باشد. در تائید این فرضیه می‌توان بیان داشت که ویژگی بارز مدارس با نشاط بالا و عدم مشارکت پایین - داشتن روابط گرم و صمیمی در بیان احساسات و مشورت با همدیگر است. بر این اساس دانش آموزان در این مدارس احساس می‌کنند در مدرسه دارای جایگاهی هستند در نتیجه توانایی حل مسئله، تصمیم‌گیری و پیشرفت تحصیلی بیشتری دارند (شیردل و همکاران، ۱۳۹۴) و به همین نسبت احساس حمایت تحصیلی بالایی را نیز احساس می‌کنند، نتایج پژوهش چای و چان، ۲۰۱۷ حاکی از آن است که تنظیم بهتر محیط تحصیل و حمایت ادراک شده بالاتر دانش آموزان با استرس و عاطفه منفی رابطه‌ای منفی و با سلامت روان رابطه مثبت و معناداری دارد و حمایت اجتماعی به‌عنوان یک ناظر بین تنظیم مدرسه جهت بهبود کیفیت زندگی و سلامت روان عمل می‌کند.

فرضیه چهارم این پژوهش بررسی نقش کیفیت زندگی در مدرسه در پیش‌بینی جو مدرسه است که یافته‌های پژوهش نشان‌دهنده رابطه مثبت معنادار بین این دو متغیر است که با نتایج پژوهش (تقی زاده و همکاران، ۱۴۰۰؛ ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۶) هم‌راستا می‌باشد، در تائید این نتایج می‌توان بیان داشت زمانی که کیفیت زندگی در مدرسه در حد رضایت بخشی باشد سبب ایجاد حس

مشترک خوشبختی، رفاه و یا رضایت از شرایط فعلی مدرسه می شود (کارتیزایس و همکاران، ۲۰۱۵) که همین امر سبب احساس عمومی سلامت مدرسه و مشارکت دانش آموزان در زندگی مدرسه و همچنین اشتغال بیشتر به فعالیت های درون مدرسه می شود که این امور سبب بهبود هر چه بیشتر جو مدرسه در جهت مثبت می گردند.

فرضیه پنجم این پژوهش بررسی نقش جو مدرسه در پیش بینی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان است که یافته های پژوهش نشان دهنده رابطه مثبت معنادار بین این دو متغیر است که با نتایج پژوهش های (مالبرگ و همکاران، ۲۰۱۳؛ پوتواین و دالی، ۲۰۱۳؛ بخشی و فولاد چنگ، ۱۳۹۷) هم راستا می باشد، در تائید این فرضیه می توان بیان داشت که به نظر می رسد دانش آموزانی که توسط همسالان و معلمان پذیرفته می شوند به صورت بهتری می توانند محیط بیرون را بپذیرند و با شرایط به طور سازگارانهای تعامل داشته باشند. در واقع می توان انتظار داشت که بعد نشاط و نفوذ در جو مدرسه پیش بینی کننده مثبت سرزندگی تحصیلی در بین دانش آموزان باشند. معلمان می توانند با ایجاد جو تعامل مشارکتی، تکالیف جذاب و تأکید بر معنی داری و بااهمیت بودن تکالیف و مسائل مربوط به محیط تحصیلی تأثیر گزاری بیشتری بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان داشته باشند (دهقانی زاده و حسین چاری، ۱۳۹۱) و همچنین مدیر مدرسه نیز با ایجاد روحیه مشارکت پذیری در دانش آموزان، معلمان و اولیای دانش آموزان در اداره مدرسه می تواند جو عاطفی و شادی ایجاد کند و با ایجاد احترام متقابل میان معلمان و دانش آموزان زمینه ارتقای کیفیت آموزشی و برنامه ریزی آموزشی ثمربخش و احساس رضایتمندی بیشتر را در مدرسه به وجود آورند که به نوبه خود این عوامل می تواند بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان نیز مؤثر باشد. در واقع جو مدرسه مطلوب با روابط میان فردی اصیل و درست آن بستری را فراهم می آورد که به افزایش سرزندگی تحصیلی در دانش آموزان منجر می شود در مقابل جو مدرسه بسته و نامطلوب با ایجاد محیطی سرشار از سوءظن و دشمنی میزان سرزندگی تحصیلی دانش آموزان را کاهش می دهد (مارتین، ۲۰۱۳). همچنین این یافته ها با نتایج پژوهش بروفی، ۱۹۸۶ که معتقد است جو یادگیری مثبت و فضای روانی مطلوب در مدرسه و کلاس درس، می تواند ویژگی های و توانایی های مختلف شناختی، عاطفی و روانی را تقویت و پرورش دهد هم راستا می باشد.

فرضیه ششم پژوهش بررسی نقش حمایت تحصیلی در پیش بینی سرزندگی تحصیلی در بین دانش آموزان است که یافته های پژوهش نشان دهنده رابطه مثبت معنادار بین این دو متغیر است که با نتایج پژوهش های (پوتواین و همکاران، ۲۰۱۲؛ دانلیسن و همکاران، ۲۰۱۰؛ روئون و همکاران، ۲۰۱۰) هم راستا می باشد، در تبیین این یافته ها می توان از مفاهیم منطقه تقریبی رشد ویگوتسکی و تکیه گاه سازی برونر بهره گرفت. در واقع مطابق این دو دیدگاه دانش آموزانی که به تنهایی از عهده انجام پاره ای از وظایف یا چالش های تحصیلی بر نمی آیند، به کمک بزرگسالان بالغ تر و آگاه تر از خود که در مدرسه می توان به معلمان اشاره کرد در انجام آن وظایف و حل چالش ها موفق عمل می کنند. بر این اساس، سرزندگی تحصیلی که منعکس کننده توانایی

دانش آموزان در غلبه بر چالش ها و ناملایمات تحصیلی است (مارتین و مارش^۱، ۲۰۰۹)، از طریق حمایت های اجتماعی که در مدرسه تحت عنوان حمایت تحصیلی است افزایش می یابد و به دانش آموزان در غلبه موفقیت آمیز بر چالش ها کمک می کند. به صورت کلی در رابطه با این پژوهش می توان بیان داشت که نتایج آن می تواند در پر کردن خلأ تئوری که در زمینه ی سرزندگی تحصیلی وجود دارد، به کار آید. این پژوهش حاوی اطلاعات و معارف مفیدی برای سیاست گذاران، نهادهای تربیتی، خانواده ها و معلمان می باشد، نتایج این پژوهش بیان می کند که هر چه ما دانش آموزانی با منابع حمایتی و ارزشی بالا تربیت کنیم و باورهای آنان مبنی بر خودکارآمدی را ارج نهیم و شخصیت و عقاید آن ها را محترم بشماریم و همچنین سعی در بهبود هر چه بیشتر جو مدرسه و کیفیت زندگی در مدرسه برای دانش آموزان داشته باشیم می توانیم افزایش سرزندگی تحصیلی را در بین دانش آموزان و بهبود عملکرد تحصیلی آن ها را به صورت کلی داشته باشیم. در ادامه پیشنهاداتی مبتنی بر یافته های پژوهش ارائه می شود:

۱. ایجاد و توسعه برنامه های آموزشی و مشاوره ای برای دانش آموزان به منظور افزایش سرزندگی تحصیلی و بهبود کیفیت زندگی در مدرسه.

۲. ارائه دوره های آموزشی و توسعه حرفه ای برای معلمان و مدیران مدارس به منظور افزایش آگاهی و توانمندی در ارتباط با ارتباطات مثبت و حمایت تحصیلی با دانش آموزان.

۳. انجام برنامه های پشتیبانی و راهنمایی برای والدین به منظور افزایش حمایت و مشارکت آنها در بهبود کیفیت زندگی و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان.

۴. انجام برنامه های پشتیبانی و راهنمایی برای والدین به منظور افزایش حمایت و مشارکت آنها در بهبود کیفیت زندگی و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان.

۵. بررسی تأثیرات مداخلات و برنامه های بهبود کیفیت زندگی مدرسه بر سرزندگی تحصیلی دانش آموزان، مانند ایجاد فضاهای آموزشی دوستانه و پشتیبانی از روابط مثبت بین دانش آموزان

۶. انجام مطالعات بلندمدت بر روی گروه های مختلف دانش آموزان (مثلاً دانش آموزان با وضعیت اقتصادی مختلف) به منظور بررسی تأثیرات کیفیت زندگی در مدرسه بر سرزندگی تحصیلی آنها.

منابع

^۱ Martin & Marsh

- زاد رحیمی، سولماز. (۱۳۹۸). اثربخشی مهارت های ارتباطی بر استرس، تاب آوری و خودکارآمدی دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه شهر مشهد. فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی، ۱۳۹-۱۲۵، (۱).
- کیانی، احمدرضا و کریمیان پور، غفار. (۱۳۹۸). نقش کیفیت زندگی در مدرسه و خودتنظیمی تحصیلی در پیش بینی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان. روانشناسی مدرسه، ۱۸ (پیاپی ۲۹)، ۱۷۳-۱۹۱.
- فتحی، داوود و جمال آبادی، مونا. (۱۳۹۶). بررسی نقش واسطه گری تاب آوری در رابطه حمایت تحصیلی و سرزندگی تحصیلی در دانشجویان. راهبردهای آموزش (راهبردهای آموزش در علوم پزشکی)، ۱۰ (۴)، ۲۶۳-۲۶۹.
- سلطانی، رضا، کارشکی، حسین، آقامحمدیان شعرفاف، حمیدرضا، عبدخدایی، محمدسعید و بافنده، حسین. (۱۳۹۰). بررسی روایی و پایایی پرسش نامه کیفیت زندگی در مدرسه در مدارس شهر مشهد. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ۱۹ (۱)، ۷۹-۹۳.
- دهقانی زاده، محمدحسین و حسین چاری، مسعود. (۱۳۹۱). سرزندگی تحصیلی و ادراک از الگوهای ارتباطی خانواده، نقش واسطه ای خودکارآمدی. مطالعات آموزش و یادگیری (علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز)، ۴ (۲)، ۲۱-۴۷.
- بخشی، نگین و فولاد چنگ، محبوبه. (۱۳۹۷). رابطه ی جو مدرسه و تاب آوری تحصیلی: نقش واسطه ای سرزندگی تحصیلی. مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۵ (۳۰)، ۰-۰.
- معروفی، یحیی و محمدی، محمدحسن. (۱۳۹۸). نقش تعدیل کننده جو یادگیری در تأثیر کیفیت زندگی مدرسه بر خودکارآمدی دانش آموزان. مدیریت مدرسه (Journal of School administration)، ۴ (۷).
- مرادی، مرتضی، عالی پور، سیروس، طریفی حسینی، حمید و عباسیان، مینا. (۱۳۹۷). رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده و ارزش مدرسه با سرزندگی تحصیلی: نقش میانجی در آمیزی با کار مدرسه. مطالعات آموزش و یادگیری (علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز)، ۱۰ (پیاپی ۷۴-۱)، ۱-۲۴.
- صدوقی، مجید، غفاری، عذرا. (۱۳۹۷). رابطه حمایت تحصیلی با فرسودگی تحصیلی دانش آموزان: نقش واسطه ای کیفیت زندگی در مدرسه. مدیریت مدرسه، ۷ (۴).
- آزادی ده بیدی، فاطمه و فولاد چنگ، محبوبه. (۱۳۹۸). مدل علی درگیری تحصیلی: نقش حمایت تحصیلی و خودتنظیمی تحصیلی. آموزش و ارزشیابی (علوم تربیتی)، ۱۲ (۴۷)، ۱۵۹-۱۸۳.

- Azmitia, M., Cooper, C. R., & Brown, J. R. (2009). Support and guidance from families, friends, and teachers in Latino early adolescents' math pathways. *The Journal of Early Adolescence*, 29(1), 142-169.
- Berkowitz, R., Moore, H., Astor, R. A., & Benbenishty, R. (2017). A research synthesis of the associations between socioeconomic background, inequality, school climate, and academic achievement. *Review of Educational Research*, 87(2), 425-469.
- Bidzan-Bluma, I., Bidzan, M., Jurek, P., Bidzan, L., Knietzsch, J., Stueck, M., & Bidzan, M. (2020). A Polish and German population study of quality of life, well-being, and life satisfaction in older adults during the COVID-19 pandemic. *Frontiers in psychiatry*, 11, 585813.
- Chui, R. C. F., & Chan, C. K. (2017). School adjustment, social support, and mental health of mainland Chinese college students in Hong Kong. *Journal of College Student Development*, 58(1), 88-100.

- Cohen, J., McCabe, E. M., Michelli, N. M., & Pickeral, T. (2009). School climate: Research, policy, practice, and teacher education. *Teachers college record*, 111(1), 180-213.
- Comerford, J., Batterson, T., & Tormey, R. (2015). Academic buoyancy in second level schools: insights from Ireland. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 197, 98-103.
- Danielsen, A. G., Wiium, N., Wilhelmsen, B. U., & Wold, B. (2010). Perceived support provided by teachers and classmates and students' self-reported academic initiative. *Journal of School Psychology*, 48(3), 247-267.
- Devine, K., & Hunter, K. H. (2017). PhD student emotional exhaustion: the role of supportive supervision and self-presentation behaviours. *Innovations in Education and Teaching International*, 54(4), 335-344.
- Green, S. B., & Yang, Y. (2015). Evaluation of dimensionality in the assessment of internal consistency reliability: Coefficient alpha and omega coefficients. *Educational Measurement: Issues and Practice*, 34(4), 14-20.
- Gu, X., Chang, M., & Solmon, M. A. (2016). Physical activity, physical fitness, and health-related quality of life in school-aged children. *Journal of Teaching in Physical Education*, 35(2), 117-126.
- Hattie, J. (2008). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement: routledge*.
- Hirvonen, R., Yli-Kivistö, L., Putwain, D. W., Ahonen, T., & Kiuru, N. (2019). School-related stress among sixth-grade students—Associations with academic buoyancy and temperament. *Learning and Individual Differences*, 70, 100-108.
- Hoferichter, F., Hirvonen, R., & Kiuru, N. (2021). The development of school well-being in secondary school: High academic buoyancy and supportive class-and school climate as buffers. *Learning and Instruction*, 71, 101377.
- Howard, J. D. P. (2018). *How do Students Describe Their Experience with Academic Support Services?* (Doctoral dissertation, Capella University).
- Jagodics, B., Nagy, K., Szénási, S., Varga, R., & Szabó, É. (2023). School demands and resources as predictors of student burnout among high school students. *School Mental Health*, 15(1), 90-104.
- Kearney, C. A., Sanmartín, R., & González, C. (2020). The school climate and academic mindset inventory (SCAMI): confirmatory factor analysis and invariance across demographic groups. *Frontiers in Psychology*, 11, 2061.
- King, R. B., Caleon, I. S., Tan, J. P. L., & Ye, S. (2016). Positive education in Asia. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 25, 361-365.
- Kritikou, M., & Giovazolias, T. (2022). Emotion regulation, academic buoyancy, and academic adjustment of university students within a self-determination theory framework: A systematic review. *Frontiers in Psychology*, 13.
- Kuh, G. D., Kinzie, J., Schuh, J. H., & Whitt, E. J. (2011). *Student success in college: Creating conditions that matter*. John Wiley & Sons.
- Kutsyruba, B., Klinger, D. A., & Hussain, A. (2015). Relationships among school climate, school safety, and student achievement and well-being: a review of the literature. *Review of Education*, 3(2), 103-135.
- Lewis, T. J., McIntosh, K., Simonsen, B., Mitchell, B. S., & Hatton, H. L. (2017). Schoolwide systems of positive behavior support: Implications for students at risk and with emotional/behavioral disorders. *Aera Open*, 3(2), 2332858417711428.

- Li, X., Duan, S., & Liu, H. (2023). Unveiling the Predictive Effect of Students' Perceived EFL Teacher Support on Academic Achievement: The Mediating Role of Academic Buoyancy. *Sustainability*, 15(13), 10205.
- Martin, A. J. (2016). Positive education in Asia and beyond. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 25, 493-498.
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2008). Workplace and academic buoyancy: Psychometric assessment and construct validity amongst school personnel and students. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 26(2), 168-184.
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2009). Academic resilience and academic buoyancy: Multidimensional and hierarchical conceptual framing of causes, correlates and cognate constructs. *Oxford Review of Education*, 35(3), 353-370.
- Martin, A. J., Ginns, P., Brackett, M. A., Malmberg, L. E., & Hall, J. (2013). Academic buoyancy and psychological risk: Exploring reciprocal relationships. *Learning and Individual Differences*, 27, 128-133.
- Miller, S., Connolly, P., & Maguire, L. K. (2013). Wellbeing, academic buoyancy and educational achievement in primary school students. *International Journal of Educational Research*, 62, 239-248.
- Muhonen, H., Pakarinen, E., Poikkeus, A. M., Lerkkanen, M. K., & Rasku-Puttonen, H. (2018). Quality of educational dialogue and association with students' academic performance. *Learning and Instruction*, 55, 67-79.
- Nelson, R. F., Winfield-Thomas, E., & Lew, M. M. (2017). Academic service learning and cultural competence in teacher education. *Service Learning as Pedagogy in Early Childhood Education: Theory, Research, and Practice*, 47-57.
- Nelson, R. F., Winfield-Thomas, E., & Lew, M. M. (2017). Academic service learning and cultural competence in teacher education. *Service Learning as Pedagogy in Early Childhood Education: Theory, Research, and Practice*, 47-57.
- Putwain, D. W., & Daly, A. L. (2013). Do clusters of test anxiety and academic buoyancy differentially predict academic performance?. *Learning and Individual Differences*, 27, 157-162.
- Putwain, D. W., Connors, L., Symes, W., & Douglas-Osborn, E. (2012). Is academic buoyancy anything more than adaptive coping?. *Anxiety, Stress & Coping*, 25(3), 349-358.
- Putwain, D. W., Jansen in de Wal, J., & van Alphen, T. (2023). Academic Buoyancy: Overcoming Test Anxiety and Setbacks. *Journal of Intelligence*, 11(3), 42.
- Rothon, C., Edwards, P., Bhui, K., Viner, R. M., Taylor, S., & Stansfeld, S. A. (2010). Physical activity and depressive symptoms in adolescents: a prospective study. *BMC medicine*, 8, 1-9.
- Sari, M. (2012). Assesment of school life: reliability and validity of quality of school life scale.
- Scherman, V. (2006). School climate instrument: A pilot study in Pretoria and environs (Doctoral dissertation, University of Pretoria).
- Thien, L. M. (2020). Assessing a second-order quality of school life construct using partial least squares structural equation modelling approach. *International Journal of Research & Method in Education*, 43(3), 243-256.
- Toyokawa, N., & Toyokawa, T. (2019). Interaction effect of familism and socioeconomic status on academic outcomes of adolescent children of Latino immigrant families. *Journal of Adolescence*, 71, 138-149.

- van Duijn, M., von Rosenstiel, I., Schats, W., Smullenbroek, C., & Dahmen, R. (2011). Vitality and health: A lifestyle programme for employees. *European Journal of Integrative Medicine*, 3(2), e97-e101.
- Wentzel, K. R. (2005). Peer relationships, motivation, and academic performance at school. *Handbook of competence and motivation*, 279-296.
- Woolley, M. E., Kol, K. L., & Bowen, G. L. (2009). The social context of school success for Latino middle school students: Direct and indirect influences of teachers, family, and friends. *The Journal of Early Adolescence*, 29(1), 43-70.
- Wu, Y., & Zhang, F. (2023). The health cost of attending higher-achievement schools: Peer effects on adolescents' academic performance and mental health. In *The Frontier of Education Reform and Development in China: Articles from Educational Research* (pp. 211-240). Singapore: Springer Nature Singapore.